

VERTAISTUKEA BLOGISTA

Verkkoympäristön mahdollisuus nuoren
osallisuudessa

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaali- ja terveystieteiden
Sosionomi
Sosiaalipedagoginen lapsi-
ja nuorisotyö
Syksy 2016
Piia Ollila SPLN14

Lahden ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma

OLLILA, PIIA:

Vertaistukea blogista
Verkkoympäristön mahdollisuus
nuoren osallisuudessa

Sosiaalipedagogisen lapsi- ja nuorisotyön toiminnallinen opinnäytetyö, 20
sivua, 2 liitesivua

Syksy 2016

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli kehittää sosiaalista mediaa työkaluksi nuorten kanssa työskentelyyn. Toteutin opinnäytetyön kehittämiskokeiluna vertaistukiryhmäblogin erityisoppilaille. Koska kohderyhmänä olivat alaikäiset, oli heidän osallistumiseensa pyydettävä huoltajilta kirjallinen lupa.

Opinnäytetyöni tavoitteena oli osallistaa nuoria blogitoimintaan ja saada heitä jakamaan ajatuksiaan blogissa. Blogin sisältö koostui nuorten esiin tuomien ajatusten perusteella.

Opinnäytetyöni on toiminnallinen opinnäytetyö. Se koostuu tiedon keruusta, blogin rakentamisesta ja toteutusvaiheesta sekä kirjallisesta työstä. Toiminnan lopuksi tuotin nuorille kyselyn, jossa pyrin saamaan vastausta kysymyksiin miten blogi heidän mielestään toimi sekä miten blogia voisi käyttää koulussa. Kysyin lomakkeella myös millä keinoilla nuoret pitävät yhteyttä muihin nuoriin.

Asiasanat: ERILAISET OPPIJAT, OSALLISUUS, BLOGIT
VERTAISTUKIRYHMÄ

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Social Services

OLLILA, PIIA:

Peer group blog
Network environment the opportunity
to young people to participate

Bachelor's Thesis in social pedagogical child and youth work functional 20
pages, 2 pages of appendices

Autumn 2016

ABSTRACT

Purpose of the thesis was to develop a social media tool for working with young people. I carried out the thesis development experiment peer group blog pupils with special needs. Since the target group consisted of minors, their participation had to ask guardians consent in writing.

The aim of my thesis was to involve young people to a blog activity, and to get them to share their thoughts on the blog. The contents of the blog was composed on the basis of the ideas raised by young people.

My thesis is a functional thesis. The study consists of collecting information, blog, build and implementation phases, as well as the written work. At the end or activities, i made a questionnaire for young people, in which I tried to get answers to questions on how to blog in their opinion works, and how blogs can be used in school. I also asked how young people keep in touch with other young people.

Key words: SPECIAL LEARNERS, PARTICIPATION, BLOGS, PEER GROUP

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	TOIMINNAN TAUSTA	2
2.1	Tavoite ja tarkoitus	2
2.2	Opinnäytetyön aikataulu	2
3	OPINNÄYTETYÖNTYÖN TIETOPERUSTA	4
3.1	Erilaiset oppijat	4
3.2	Osallisuus	5
3.3	Blogit	5
3.4	Vertaistukiryhmä	6
3.5	Tiedonhaun kuvaus	7
4	TOIMINNAN KUVAUS	9
4.1	Työtavat	9
4.2	Toteutus	10
4.3	Tutkimuskysymys	12
5	ARVIOINTI JA TULOKSET	13
5.1	Opinnäytetyön eettisyys	13
5.2	Tulokset	14
5.3	Toiminnan arviointi	15
6	YHTEENVETO	18
6.1	Opinnäytetyössä esiintyneet haasteet	18
6.2	Jatkokehittämissuhteita	19
	LÄHTEET	21
	LIITTEET	25

1 JOHDANTO

Toteutin opinnäytetyöni toiminnallisena opinnäytetyönä. Vilkka ja Airaksinen (2003, 9) kuvaavat toiminnallisen opinnäytetyön tavoittelevan käytännön toiminnan ohjeistamista, opastamista, toiminnan järjestämistä tai järjeistämistä. Tärkeää ammattikorkeakoulun toiminnallisessa opinnäytetyössä on käytännön toteutuksen ja raportoinnin yhdistyminen.

Opinnäytetyöni aihe muodostui omasta halustani käyttää verkkoa työvälineenä sekä halustani toteuttaa jotakin uutta. Opinnäytetyön aihe on tärkeä sosionomin työn kannalta, koska mediakasvatus on nykypäivänä tärkeä aihe. Koen, että verkko on hyvä työväline oikein käytettynä ja sitä tulisi ottaa enemmän mukaan toimintaan. Tällä tuemme lasten ja nuorten monilukutaidon kehittymistä. Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa (2014, 20–24) huomioidaan laaja-alainen osaaminen, joka tarkoittaa oppilaan tietojen, taitojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuutta. Laaja-alaisen osaamisen merkitys kasvaa ympärillä olevan maailman muutoksien myötä. Laaja-alaiseen osaamiskokonaisuuteen kuuluu muun muassa monilukutaito, jolla tarkoitetaan erilaisten tekstien tulkitsemista, tuottamista ja tekstien arvottamisen taitoja.

Toteutin opinnäytetyöni vertaistukiryhmänä erityisnuorille verkossa. Opinnäytetyön vertaistukiryhmässä oli pienryhmä erään kunnan erityisoppilaita. Yhteensä oppilaita blogitoimintaan osallistui kuusi. Pysin opinnäytetyölläni tukemaan nuoren osallisuutta ja mahdollisuutta saada äänensä kuuluviin. Blogissa nuoret kirjoittivat anonyymisti. Toivoin anonyymiyden mahdollistavan nuorelle sanoa tai kysyä mieltään askarruttavia asioita.

Kappaleessa kaksi kuvaan toiminnan tavoitteet ja tarkoituksen sekä aikataulun. Kappaleessa kolme kuvaan työn keskeiset käsitteet sekä kuvaan tiedonhaunprosessia. Toiminnan toteutusta ja tutkimuskysymystä esittelen kappaleessa neljä. Opinnäytetyön arviointi ja tulokset tulevat esiin kappaleessa viisi. Lopuksi pohdin opinnäytetyön kautta nousseita jatkokehittämis ehdotuksia.

2 TOIMINNAN TAUSTA

Opinnäytetyöni aihe valikoitui omasta kiinnostuksestani sosiaalisen median mahdollisuuksista työvälineenä. Yhteistyökumppaniksi pyysin erään kunnan koulua, josta rajasimme kohderyhmäksi erityisentuen tarpeessa olevat yläasteikäiset nuoret. Nuorten anonyymiyden varmistamiseksi en kerro opinnäytetyöni kirjallisessa osuudessa yhteistyökumppanini toimipaikkaa tai nimeä. Toimin yhteistyössä koulun ja nuorten kanssa. Tässä kappaleessa kerron opinnäytetyöni tavoitteen ja tarkoituksen sekä esitän opinnäytetyöni aikataulun.

2.1 Tavoite ja tarkoitus

Opinnäytetyöni tavoitteena oli osallistaa nuoria vertaisryhmä toimintaan, jota toteutin blogin muodossa sekä tapaamisina nuorten kanssa. Blogin tarkoituksena oli olla nuorille mahdollisuus tuoda julki omia ajatuksiaan ja rakentua heidän näköisekseen. Pysin opinnäytetyössäni luomaan uuden keinon hyödyntää sosiaalista mediaa vuorovaikutuksen tukena nuorten kanssa työskennellessä. Nuorten motiiveiksi verkon käyttöön Lauha (2015, 14) kirjoittaa, että nuoret tahtovat olla vuorovaikutuksessa ja kokea yhteenkuuluvuutta toisten kanssa. Hän kirjoittaa myös, että aikuisten on osoitettava nuorelle kiinnostuksensa siihen mitä nuori tekee verkossa, kenen kanssa ja miksi. Tämä tukee näkemystäni, että verkkotyöskentelyä tulee kehittää.

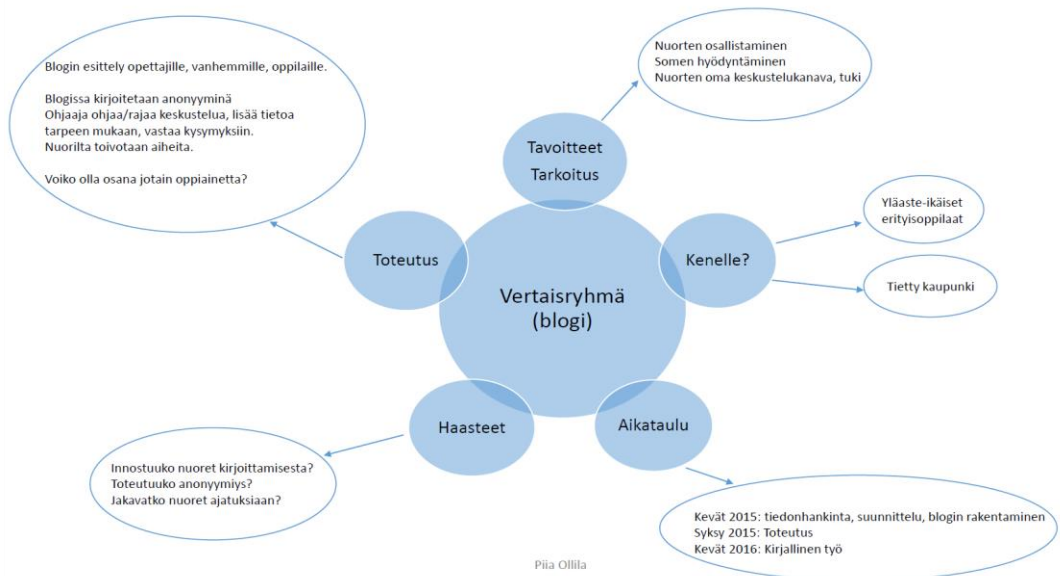
2.2 Opinnäytetyön aikataulu

Ilmoittauduin opinnäytetyöprosessiin keväällä 2015 sekä tein suunnitelman opinnäytetyöprosessini etenemisestä (kuvio 1). Prosessi alkoi aiheen vahvistuttua yhteistyökumppanin etsimisellä. Ennen toteutuksen aloittamista lähetin nuorten vanhemmille lupalomakkeen, jolla selvitin saavatko nuoret osallistua opinnäytetyöhön. Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta (361/1983, 4§) määrittelee, että lapsen huoltajalla on oikeus päättää lapsen hoidosta, kasvatuksesta, asuinpaikasta sekä henkilökohtaisista asioista. Henkilökohtaisista asioista päätettäessä on

kuitenkin keskusteltava ensin lapsen kanssa, lapsen ikä ja kehitystaso huomioiden. Päätöksenteossa on huomioitava lapsen mielipide ja toivomukset.

Suunnitelmaseminaari oli keväällä 2015. Tämän jälkeen tein toiminnalliseen osuuteen suunnitelman, kuinka tuokiot rakentuvat. Suunnitelmavaiheeseen sisältyi myös teoriatietoon tutustuminen. Vilkan ja Airaksisen (2003, 26–27) mukaan toiminnallisessa opinnäytetyössä idean ja tavoitteiden tulee olla tiedostettuja, harkittuja ja perusteltuja. Toimintasuunnitelmassa huomioidaan miksi tehdään, miten ja mitä tehdään. Toimintasuunnitelman merkitys on se, että opinnäytetyön tekijä jäsentää itselleen mitä on tekemässä.

Opinnäytetyön toiminnallinen osuus oli syksyllä 2015. Se piti sisällään kuusi tapaamiskertaa nuorten kanssa sekä blogin sisällön tuottamista. Toiminnallisen osuuden rinnalla tuli kerätä myös teoriatietoa oman toiminnan suunnittelun rinnalle. Opinnäytetyöhön kuuluvan kirjallisen raportin toteutin kevään ja kesän 2016 aikana.

KUVIO 1. Opinnäytetyöprosessin suunnitelma

3 OPINNÄYTETYÖNTYÖN TIETOPERUSTA

Tässä opinnäytetyössä rajasin kohderyhmäksi tietyn koulun yläasteikäiset erityisoppilaat. Rakensin nuorille blogialustan vertaistukiryhmäksi.

Blogityöskentely oli heille uutta. Vertaistukiryhmässä kommunikointiin anonyymina, jotta nuoren yksityisyys säilyisi. Pysin osallistamaan nuoria toiminnassa alusta lähtien. Tässä kappaleessa avaan opinnäytetyöni keskeisiä käsitteitä sekä kuvaan tiedonhankintaprosessiani.

Tiedonhakuprosessi oli tärkeä osa opinnäytetyötä. Tutkimusaiheen käsittelevään kirjallisuuteen tutustuminen suuntaa ja ohjaa tekovaiheen valintoja ja kysymyksiä (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 105).

3.1 Erilaiset oppijat

Erityisoppilaiden luokitteluun ei ole olemassa mitään kansainvälistä käytäntöä. Erityisestuen tarpeessa olevalla oppilaalla on yleensä vaikeuksia ajattelussa, oppimisessa, keskittymisessä, käyttäytymisessä, puheessa, kuulemisessa, näkemisessä, liikkumisessa tai fyysisen hyvinvoinnin ylläpitämisessä. Erityisopetuksen oppilaiden luokittelulla on tarkoitus mahdollistaa erityisopetusta tarvitsevien opetuksen järjestäminen. Perusopetuslain mukaan jokaiselle erityisopetukseen otettavalle oppilaalle on laadittava HOJKS eli henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma. (Moberg, Hautamäki, Kivirauma, Lahtinen, Savolainen & Vehmas 2015, 57–56, 66.)

Perusopetuslaki (628/1998, 17§) sanoo, että erityisopetus on järjestettävä oppilaan etu ja opetuksen järjestämisedellytyksen huomioiden joko muun opetuksen yhteydessä tai osittain tai kokonaan erityisluokalla. Erityisen tuen antamisesta tulee tehdä kirjallinen päätös, jossa tulee näkyä oppilaan pääsääntöinen opetusryhmä sekä mahdolliset avustajapalvelut.

Tämän opinnäytetyön kohderyhmän nuoret kävivät koulua oman HOJKS:n mukaan. Nuoria osallistui kahdelta eri erityisluokalta.

3.2 Osallisuus

Sosiaalipedagoginen aikakauskirjassa Eeva Tast (2007, 39–40) kirjoittaa yksilön hyvinvoinnin kannalta olevan keskeistä osallisuus jossain yhteisössä. Yhteisöt rakentuvat osallisuudesta. Yksilön kasvu ja kehitys tapahtuu yhteisöissä. Yksilö tarvitsee yhteisön, jossa voi tuntea tulevansa hyväksytyksi omana itsenään sekä jossa hän tuntee olevansa yhteisön täysivaltainen jäsen. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (2015, myöh. THL) määrittelee sosiaalisen osallisuuden tuottavan ihmiselle hyvinvointia ja terveyttä, sillä osallisuus tuo yksilölle mielekästä merkitystä elämään.

Osallisuus on integroitumista, eli kiinnittymistä siihen yhteiskuntaan jonka jäsen yksilö on. Tämä tarkoittaa sitä, että yksilön ja yhteiskunnan välille syntyy sellaisia siteitä, jotka vahvistavat yksilön yhteiskunnallista toimintakykyä, kykyä elää yhteiskunnan jäsenenä sekä vastata yhteiskunnan odotuksiin. Osallisuus tarkoittaa aktiivista kansalaisuutta, kosketusta kulttuuriperintöön, itsensä kehittämistä koulutuksen ja harrastusten kautta sekä kykyä huolehtia itsestä ja muista yhteiskunnan edellyttämällä tavalla. (Hämäläinen 2008, 27–30.)

Opinnäytetyössäni pyrin tukemaan nuorten osallisuutta. Tahdoin tarjota nuorille mahdollisuuden jakaa ajatuksiaan ja vaikuttaa toimintaamme. Osallisuus on sitoutumista ja halua vaikuttaa yhteisiin asioihin, lapselle ja nuorelle tulee tulla kokemus siitä, että asioihin voi vaikuttaa (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2013, 20).

3.3 Blogit

Blogi on sosiaalista toimintaa, jossa ilmaistaan itseä median avulla. Blogin pitämiseen liittyy blogien kommentointi ja kommentoinneista syntyvä dialogi eri kommentoijien ja blogin kirjoittajien välillä. Blogin sisältö ja esiin nousseet keskustelut voivat edistää osallisuutta ja tätä kautta vaikuttamisen mahdollisuutta. (Erlands, Huttunen, Lauha, Mangström, Middeke, Mäkinen & Säilä 2014, 11.)

Blogityöskentely edistää nuoren sisällöntuotannon ja lähdekritiikin taitoja ja kannustaa ryhmää toimimaan itseohjautuvasti. Blogityöskentely tukee siis nuorten informaatiolukutaidon kehittymistä. Blogi voi toimia myös kodin ja koulun välisenä työkaluna, jossa esimerkiksi ilmoitetaan ajankohtaisista asioista. (Haasio & Haasio 2008, 25.)

Käsite sosiaalinen media on määritelty sosiaalisen median sanastossa (IAB Finland 2013) internetissä olevaksi palveluksi, joka mahdollistaa käyttäjän viestimisen ja antaa mahdollisuuden tuottaa sisältöä vuorovaikutuksessa muiden käyttäjien kanssa. Blogi käsitteen kyseinen sanasto määrittelee sivustoksi, jossa sisältö koostuu useimmiten vapaamuotoisista ja henkilökohtaisista kirjoitelmista tai artikkeleista. Tässä opinnäytetyössä olen rajannut sosiaalisen median blogiin, joka oli tehty Kyvyt.fi sivuston alustalle. Opinnäytetyössäni blogi oli suljettu, eikä sitä löytänyt internetin hakukoneilla.

3.4 Vertaistukiryhmä

Vertaistukiryhmissä ihmisillä on usein saman tyyppinen ongelma, esimerkiksi sairaus. Vertaistukiryhmässä ihmiset yrittävät löytää ratkaisuja ongelmiinsa ja pyrkivät sopeutumaan elämäntilanteeseensa. Ryhmässä toimitaan yhdenvertaisesti, yhteistyössä, ryhmäläiset jakavat keskinäistä tukea. Vertaistukiryhmän jäsenet toimivat toisilleen esimerkkeinä kuinka vaikeassa tilanteessa voi selvitä. Vertaistukiryhmät ovat usein pieniä ryhmiä. (Holm, Huuskonen, Jyrkämä, Karnell, Laimio, Lehtinen, Myllymaa & Vahtivaara 2010, 13–14.)

THL (2014) määrittelee vertaistuen voimaantumisenä ja muutosprosessina, tässä ihminen löytää ja tunnistaa omat voimavaransa ja vahvuutensa. Ihminen ottaa vastuun omasta elämästään. Vertaistukiryhmän ohjaajana voi toimia vertainen ryhmäläinen, koulutettu vapaaehtoinen tai ammattilainen. Verkossa vertaistuki voi olla joko kahdenkeskistä tai ryhmämuotoista. Vertaistukea järjestäessä ei ole yhtä ainoata tapaa. Sitä voidaan toteuttaa ohjattuina keskusteluryhminä, avoimina kohtaamispaikkoina, toiminnallisina ryhminä tai kahdenkeskinä

tapaamisina. Vertaistukea voi toteuttaa omaehtoisena toimintana, järjestöjen ja yhteisöjen organisoimana toimintana, kolmannen sektorin ja ammattilaistahon yhdessä järjestämänä toimintana sekä ammattilaistahon järjestämänä toimintana. Vertaistukiryhmässä ammattilaisen rooli on luoda turvalliset puitteet, rohkaista kokemusten jakamisessa ja antaa kokemusasiantuntijuudelle tilaa. Hänen tulee muistaa, että vertaistuki perustuu ryhmäläisten keskenään jakamiin kokemuksiin, ajatuksiin ja tunteisiin.

Opinnäytetyössäni vertaisryhmätoiminta tapahtui verkossa. Myös tapaamiskerroilla nuoret toimivat yhteistyössä. Ryhmään osallistui kuusi nuorta. Tässä opinnäytetyössä kommunikointi blogissa tapahtui anonymisti. Tällä ratkaisulla toivoin nuorten jakavan helpommin ajatuksiaan blogiin. Youth IGF Project – Childnet international:n (2013, 9) julkaisussa kerrotaan, että kommunikointi anonymisti on suosittua. Anonyymiys on tapa suojella henkilökohtaisia tietoja ja tutkia arkaluontoisia kysymyksiä. Monet kokevat myös, että anonyymiys verkossa helpottaa sananvapautta. Myös Kettunen (2014, 25-26) tuo pro gradu-tutkielmassaan esiin, että nuorilla on halu yksityisyyteen ja he rakentavatkin itselleen mediassa profiileja. Profiilissa voi rajata mitä kertoo itsestä ja kenellä on oikeus nähdä tietoja. Opinnäytetyössäni anonyymiys tuki nuoren yksityisyyttä.

3.5 Tiedonhaun kuvaus

Aloitin tiedonhaun etsimällä eri lähteitä käyttäen kirjallisuutta. Hain tietoa MastoFinnan, Heinolan kaupungin kirjaston, Verken ja Theseuksen kautta. Tilasin Verken eli verkkonuurisotyön valtakunnallisen kehittämiskeskuksen uutiskirjeen, joka osoittautui hyväksi tiedonhaun välineeksi. Näissä uutiskirjeissä sain ajankohtaista tietoa miten verkkonuurisotyö kehittyy sekä löysin verkkotyöhön liittyviä ajankohtaisia julkaisuja.

Tiedonhaussa käytin hakusanoina muun muassa blogi, mediakasvatus, vertaisryhmä, osallisuus ja ryhmäytyminen sekä katkaisin sanoja *-merkillä. Käytin tiedonhaussa myös opintojen aikana tulleita materiaaleja

hyödyksi. Myös THL:n internet-sivut osoittautuivat hyväksi sivustoksi etsiessä määritelmiä opinnäytetyön keskeisille käsitteille.

Ohjauskeskustelut ohjaavan opettajan kanssa tukivat myös oikean teorian tiedon ja asiasanojen muodostumisessa.

Osallistuin opinnäytetyöprosessin aikana Lahden ammattikorkeakoulun tiedonhankintaklinikalle. Täältä sain opastusta miten voin rajata hakuja sekä millä asiasanoilla kannatti hakea tietoa. Tämä oli hyvä kokemus ja antoi tukea oman opinnäytetyön tietolähteiden rajaamisessa.

4 TOIMINNAN KUVAUS

Opinnäytetyöni rakentui suunnittelusta sekä toiminnallisesta- ja kirjallisesta vaiheesta. Tässä kappaleessa kuvaan kuinka opinnäytetyöni eteni ja millaisia työmenetelmiä käytin opinnäytetyössäni. Kappaleessa kuvaan myös tutkimuskysymystäni. Vilkka ja Airaksinen (2003, 56–57) kirjoittavat, että toiminnallisen opinnäytetyön tekijän tulee huomioida omat ajalliset, taloudelliset ja henkiset resurssinsa sekä tunnistettava ja tunnustettava oma osaamisensa. Tulee miettiä toteutustapa, jolla materiaali saadaan.

4.1 Työtavat

Opinnäytetyöni tavoite oli saada nuoria osallistettua blogitoimintaan. Näin ollen käytin työssäni keskustelevaa työtettä. Pyrin suunnittelemaan toiminnan nuorten keskusteluista tulleiden teemojen mukaan. Keskustelun rinnalla käytin tietotekniikkaa vahvasti ohjauksessa. Alijoki ja Pihlaja (2011, 260–261) kirjoittavat lapsen olevan aktiivinen osallistuja ja oman oppimisensa ohjaaja pelatessaan tietokoneella. Nyky-yhteiskunnan pelit ja digitaalinen maailma ovat osallisena lapsien oppimisessa ja kehittämisessä.

Sosionomi osaa tukea asiakkaan voimavarojen vahvistumista ja osaa soveltaa eri työmenetelmiä työssään asiakkaiden kanssa. Sosionomi osaa ohjata tavoitteellisesti erilaisia asiakkaita ja asiakasryhmiä. (Rouhiainen-Valo, Rantanen, Hovi-Pulsa & Tietäväinen 2010, 18.) Tässä opinnäytetyössä toiminta tapahtui tavoitteellisesti nuorten ääntä kuunnellen. Tapaamiskerrat olin suunnitellut heidän toiveidensa pohjalta. Varhaiskasvatuksessa tulee myös huomioida lasten ääni ja kehitystaso. Toiminnan suunnittelussa esimerkiksi mediakasvatuksen osalta on mielestäni hyvä huomioida lapsille tutut asiat.

Pedagogisessa suunnittelussa tulee huomioida, millaiset tavoitteet asetetaan sekä miten tavoitteet tavoitetaan. On huomioitava myös, millaisia ratkaisuja käytetään ja miten ne voi toteuttaa verkossa. (Jyväskylän yliopisto 2013, 4-5.) Tämä oli omassa opinnäytetyössäni

haasteellisin osuus, kuinka saan asettamani tavoitteet tavoitettua.

Ohjaajana minun tuli huomioida nuorten tausta verkon käyttäjinä ja heidän mahdollisuutensa käyttää verkkoa. Tästä syystä ensimmäisillä kerroilla kartoitin nuorten sosiaalisen median käyttöä sekä heidän tietoteknisiä taitojaan.

Vertaisryhmä blogi on uusi muoto perusopetuksessa. Tästä syystä minulla ei ollut vertailukohdetta, kuinka aiemmin on edetty vastaavanlaisessa työskentelyssä. Säilä (2014, 111–115) kirjoittaa Turun Tyttöjen Talon ryhmäblogitoiminnasta, josta sain ajatuksia mitä tulisi huomioida. Kuten esimerkiksi toiminnan aluksi oli huomioitava ryhmän yhteiset säännöt.

4.2 Toteutus

Olin yhteydessä yhteistyökumppaniin hyvissä ajoin ennen toiminnan aloitusta. Yhteistyökumppanin kautta lähetin kahdeksantoista nuoren huoltajille tutkimuslupahakemuksen (liite 1), jonka pyysin palauttamaan opettajalle. Kuusi nuorta sai luvan osallistua, kuusi ei saanut lupaa ja kuusi ei palauttanut lomaketta ollenkaan.

Blogin aloitus nuorten kanssa tapahtui syksyllä 2015. Olin rakentanut blogialustan etukäteen. Tapasin nuoria kuutena eri kertana. Olin suunnitellut tuokioille tavoitteet ja sisällön (taulukko 1). Ensimmäinen ja toinen tapaamiskerta olivat saman sisältöiset. Tavoitteena niissä oli tutustuminen toisiimme ja sosiaaliseen mediaan.

Kolmannella ja neljännellä kerralla tuotimme tekstiä blogiin, olimme tällöin tietokoneluokassa. Näin jokainen nuori sai oman tietokoneen ja mahdollisuuden osallistua toimintaan. Ohjasin nuoria kuinka he voivat liittää eri kuvia tai videolinkkejä alustalle. Kannustin nuoria käyttämään blogialustaa myös vapaa-ajallaan. Neljä ensimmäistä kertaa olivat peräkkäisinä viikkoina. Tämän jälkeen tuli taukoa, jonka aikana toivoin nuorten tuottavan tekstiä blogiin vapaa-ajallaan.

Viidennellä kerralla tavoitteena oli saada nuorilta tietoa kuinka blogi oli toiminut heidän mielestään ja mitä he kaipaisivat blogiin lisää. Toteutimme

tuokion keskustellen, tämä tuokio kesti suunniteltua vähemmän aikaa. Kuudennella kerralla toteutin nuorille kyselyn blogitoimintaamme liittyen. Tuokioihin nuoria osallistui vaihtelevasti kahdesta kuuteen. Tuokiot toteutettiin koulupäivän aikana. Annoin nuorille kotitehtäviä tapaamistemme välille. Nuoret tuottivat tekstiä blogialustalle, jonka jälkeen minä luin ne ennen kuin liitin blogiin julkisiksi. Näin saimme varmistettua, ettei kukaan kirjoita asiattomia tai omalla nimellään. Blogi toimi syyslukukauden, jonka jälkeen toteutin opinnäytetyöni kirjallisen osuuden.

TAULUKKO 1. Tuokioiden suunnitelma

Tapaamiskerta kesto	Tavoitteet	Toiminta	Tarvittavat materiaalit
I ja II (45 min.)	- tutustuminen - mitä nuoret tekevät somessa? - mikä some? - yhteiset säännöt	- power point somesta, eri blogien esittely - keskustelua nuorten omasta somen käytöstä, mitä on sopiva somekäyttäytyminen → ryhmän omat säännöt	tietokone, paperia ja kyniä
III ja IV (45 min.)	-innostaminen - tekstin tuottaminen	- keskustelu, miten/miksi? - blogissa kysymysalustat	tietokoneluokka
V (45 min.)	-miten blogi on toiminut?	-keskustelua	
VI (45 min.)	-palaute	-palaute	lomakkeet, kyniä

4.3 Tutkimuskysymys

Tutkimuskysymykseni oli miten verkkoympäristö tukee nuoren osallisuutta. Toiseksi viimeisellä tapaamiskerralla juttelimme nuorten kanssa miksi he eivät käyneet blogissa vapaa-ajallaan ja kokivatko he blogin tarpeelliseksi. Toteutin toiminnan jälkeen nuorille myös kyselyn, jonka perusteella sain tietoa miten nuoret kokivat blogitoiminnan sekä miten he pitivät yhteyttä muihin nuoriin.

Toteutin kyselyn lomakkeella (liite 2), jossa oli neljä kysymystä. Kysymyksiin sai vastata omin sanoin. Lomakkeessa kysyin:

1. Millä keinoin pidät yhteyttä muihin nuoriin?
2. Miten Meidän blogi on mielestäsi toiminut?
3. Mitä tekisin blogitoiminnassa toisin?
4. Mihin blogia voisi käyttää koulussa?

Kyselyyn vastasi viisi nuorta ja jokainen vastasi kaikkiin kysymyksiin. Myös yhteisten keskustelujemme kautta sain vastauksia miksi nuoret eivät olleet kirjoittaneet blogiin vapaa-ajallaan. Opetus- ja kulttuuriministeriön (2013, 25) julkaisussa tuodaan esiin, että medialukutaitoa tulee edistää suunnitelmallisesti. He nostavat esiin myös kysymyksen, miten vahvistaa lapsen ja nuoren osallisuutta mediakulttuurissa. Opinnäytetyössäni tuin nuorten osallisuutta muun muassa ottamalla heidät mukaan työn arviointiin.

5 ARVIOINTI JA TULOKSET

Tässä kappaleessa kuvaan opinnäytetyöni tuloksia. Pohdin myös työn luotettavuutta. Kappaleen lopuksi arvioin toimintaa.

5.1 Opinnäytetyön eettisyys

Toimintaan osallistui kuusi nuorta ja vastauksia kyselyyn sain viideltä nuorelta. Nuoret vastasivat nimettöminä kirjallisesti sekä yhdessä keskustelemalla. Ajatukset olivat samansuuntaisia niin avoimessa keskustelussa kuin nimettömissä vastauksissakin. Koska vastaavanlaista tutkimusta ei ole, ei minulla ole vertailukohdetta.

Otin opinnäytetyössäni huomioon eettisyyden. Kohderyhmän ollessa alaikäisiä tein tutkimuslupalomakkeen nuorten vanhemmille. Toiminnan alkaessa kysyin luvan saaneilta nuorilta, olivatko he toiminnassa mukana omasta tahdostaan sekä kerroin heille toiminnan vapaaehtoisuudesta. Kerroin nuorille selvästi opinnäytetyöni tarkoituksen ja toimin ammatillisesti. Hirsjärvi ym. (2007, 25) kirjoittavatkin, että tutkimuksen lähtökohtana on ihmisarvon kunnioittaminen. Itsemääräämistä kunnioitetaan antamalla heille mahdollisuus päättää haluavatko he osallistua tutkimukseen.

Sosionomin tulee toimia asiakaslähtöisesti, asiakasta kunnioittaen. Työssä tulee tukea asiakkaan osallisuutta. (Rouhiainen-Valo ym. 2010, 17-18.) Opinnäytetyössäni huomioin nuorten osallisuuden ja mahdollistin heidän äänensä kuulluksi tulemista sekä toimin eettisiä periaatteita noudattaen. Opinnäytetyössäni huomioin perheiden arvot kysymällä lupaa heidän lapsensa osallistumisesta opinnäytetyöhön.

Yksi eettinen asia, joka tuli huomioida, oli anonyymiyden säilyminen. Jokinen (2011, 109) kirjoittaakin, että nuoren tulee tietää, käykö hän keskustelua nimettömänä ja voiko ohjaajan kanssa käydä luottamuksellisia keskusteluja. Anonyymiys toteutui opinnäytetyössäni niin, että jokainen kirjoitti blogiin nimimerkillä.

Yhteisiin tapaamiskertoihin olin tehnyt suunnitelman ja valmistellut materiaalia. Kunnioitin nuorten toiveita ja osallistin heitä toimintaan. Tiedotin toiminnan aikana vanhempia ja opettajia toiminnasta ja sen etenemisestä. Tällä toiminnalla tahdoin luoda osallistujille luottamuksen tunteen.

Olen pyrkinyt käyttämään työssäni tarkoituksenmukaisesti lähdekirjallisuutta sekä huomioimaan sen tuoreuden. Työssäni olen kiinnittänyt huomiota lähdeviittausten selkeyteen sekä tuonut päätelmieni tueksi tarpeen vaatiessa teoretietoa. Vilkka ja Airaksinen (2003, 154–155) kirjoittavat, että toiminnallisessa opinnäytetyössä tulisi käyttää oman alan kirjallisuutta ja työssä tehtyjen valintojen tulisi nojata tietoperustaan. Myös opinnäytetyön raportointiosuus tulisi olla lukijalle selvä ja vastata kysymyksiin mitä opinnäytetyössä lähdettiin tekemään ja millaiset tavoitteet asetettiin.

5.2 Tulokset

Kyselylomakkeen perusteella sain tietoa, että nuoret pitävät yhteyttä muihin nuoriin keskustelemalla, kännykällä, internetissä ja blogin kautta. Vastaajista kolme kertoi pitävänsä yhteyttä muihin nuoriin kännykällä, lisäksi kaksi vastasi pitävänsä yhteyttä myös blogin kautta ja yksi internetin kautta. Nevalan (2013, 10) pro gradu-tutkielmassa tulee esiin, että tytöt muun muassa keskustelevat ja lähettävät sähköpostiviestejä mediassa, kun taas pojat ennemmin toimivat peliyhteisöissä tai rakentavat sivustoja. Mediassa on rajattomasti tietoa ja ideoita sekä se mahdollistaa samaistumisen kokemuksia ja omien tunteiden tiedostamista.

Kaikki vastaajat olivat kokeneet blogin toimineen hyvin. Kysymykseen mitä tekisit blogitoiminnassa toisin, vastaajista kaksi oli laittanut, että olisi aktiivisempi. Myös keskustellessa nuoret toivat esiin, että olisivat voineet olla aktiivisempia tuottamaan sisältöä blogiin. Kysyessäni heiltä, miksi he eivät olleet käyneet blogissa vapaa-ajallaan, he kertoivat heillä olleen liikaa kouluhommia tai harrastuksia.

Blogitoimintaa tai muutenkin verkkotyöskentelyä tulee vastausten perusteella kehittää koulussa. Vastajista kaksi oli sitä mieltä, että blogia voisi koulussa käyttää kommunikointiin ja kaksi käyttäisi blogia kouluun liittyvissä asioissa. Minun kokemukseni mukaan blogitoiminta olisi saattanut toimia aktiivisemmin, jos toiminta olisi voinut olla osana oppiaineita. Opetus- ja kulttuuriministeriö (2013, 24–27) huomioi, että Suomessa tulisi toteuttaa lapsi- ja nuorisolähtöistä arkista mediakasvatusta. Tähän tavoitteeseen opinnäytetyöni toiminta voisi olla yksi keino.

Alexanderson & Davidsson (2015) kirjoittavat, että Ruotsissa opintosuunnitelman mukaisesti käytetään tietokoneita opiskelussa. Ruotsissa kahdeksalla kymmenestä oppilaasta on mahdollisuus käyttää internettiä työkaluna koulussa. 51 prosentilla oppilaista on tietokone omassa luokassaan, vain 9 prosentilla ei ole tietokonetta ollenkaan. Tässä opinnäytetyössä nuorilla oli mahdollisuus käyttää koulun tietokoneluokkaa blogin toimintaan yhteisillä tapaamiskerroillamme.

Opinnäytetyöni pohjalta näen, että verkkoympäristöllä on mahdollisuuksia ja se voi toimia hyvänä työkaluna. Nuorten vastausten perusteella he kokivat blogin mahdollisuutena jutella toisten nuorten kanssa. Yksi nuori vastasi kysymykseen miten blogia voisi käyttää koulussa, että *”jos on kipeänä, niin voisi kysyä läksyt”*. Toinen nuori vastasi samaan kysymykseen, että opiskeluun. Myös Pohjola (2015, 23) tuo esiin, että virtuaaliyhteisöt mahdollistavat keskustelun, tiedonjaon, tuen ja neuvomisen. Virtuaaliset yhteisöt ovat yhdessä vaikuttamisen väyliä.

5.3 Toiminnan arviointi

Nuoret osallistuivat yhteisiin tapaamisiimme vaihdellen, kuitenkin niin, että joka tapaamiskerralla nuoria oli paikalla vähintään kaksi. Tapaamiskerroilla he osallistuivat keskusteluun ja blogin ideointiin. Blogialustalle he tuottivat tekstiä vain yhteisillä tapaamiskerroilla. Vapaa-ajallaan blogiin ei käynyt kirjoittamassa kukaan nuorista.

Tavoitteeni nuorten osallistamisesta vertaisryhmä toimintaan toteutui, vaikka nuoret eivät tuottaneet tekstiä blogialustalle, koska he saivat tapaamisillamme tuoda esille omia ajatuksiaan. Toivoin heidän osallistuvan blogiin omilla ajatuksillaan ja kokosinkin blogin sisältöä nuorista lähtevistä ajatuksista käsin. Tast (2007, 39-40) tuo esiin, että yksilö tarvitsee yhteisön, jossa tuntee olevansa täysivaltainen jäsen. Opetus- ja kulttuuriministeriö (2013, 20) huomioi, että nuoren tulee saada kokemus siitä, että hän voi vaikuttaa asioihin. Opinnäytetyössäni nuori sai vaikuttaa blogin sisältöön.

Opinnäytetyöni tavoitteena oli luoda blogi, joka olisi nuorten keskustelukanava ja tarjoaisi nuorille vertaistukea. Holm ym. (2010, 13-14) kuvaavat vertaistuen olevan sitä, että ryhmäläiset jakavat tukea. Tämä tavoite ei toteutunut, koska nuoret eivät jakaneet omia ajatuksiaan blogissa. Nuorten palautteen perusteella voi kuitenkin päätellä, että blogi olisi tarpeellinen vertaistuen kannalta. He kertoivat toivovansa saada tietoa ja mahdollisuuden keskustella harrastuksista, musiikista ja elokuvista.

Toivoin saavani toiminnasta työkaluja itselleni tulevana sosionomina sekä luovani yhdessä nuorten kanssa toimivan työvälineen koulun arkeen. Toteuttamamme blogi ei toteutunut toivomallani tavalla, koska nuoret eivät tuottaneet siihen sisältöä vapaa-ajallaan. Blogia työstimme vain yhteisillä tapaamisillamme. Tästä toiminnasta ei jäänyt pysyvää työvälinettä yhteistyökumppanini arkeen.

Yhteistyökumppanini toi esiin, että valitsemani ryhmä ei toiminut, koska nuoria osallistui vähän ja intimizeettisuoja olisi ollut niukka henkilökohtaisissa asioissa. Kohderyhmän nuoret tarvitsivat tukea yhteydenottoon, blogin käyttöön ja kirjoittamiseen. Toisaalta yhteistyökumppani toi esille, että nuorille oli hyvä nähdä, että tällaisiakin tukimuotoja on. Opinnäytetyöni aihe oli uusi yhteistyökumppanini toiminnassa. He kokivat, että opinnäytetyöni suunnitelma oli toimiva tukimuoto yläkouluikäisille. Suunnitelmassa mahdollistui nuoren osallistuminen ja osallistaminen. Nuori sai osallistua sekä neuvoa

kysyvänä ja antava osapuolena. Blogista työkaluna pidettiin, koska nuoret käyttävät paljon aikaa internetissä.

6 YHTEENVETO

Tässä kappaleessa kuvaan opinnäytetyössä nousseita haasteita. Tuon esiin myös työn kautta syntyneitä jatkokehittämissuhteita ja hyödynnettävyyttä.

6.1 Opinnäytetyössä esiintyneet haasteet

Opinnäytetyöni riskinä oli se, että innostuvatko nuoret kirjoittamisesta blogiin ja jakavatko he ajatuksiaan. Tapaamiskerroillamme nuoret kirjoittivat blogiin sekä lisäsivät videoita. Kotitehtäviä he eivät olleet tehneet vapaa-ajallaan, vaan ne he tekivät tapaamisillamme. Yksi haaste olikin saada selville miksi nuoret eivät vapaa-ajallaan kirjoittanut blogiin mitään.

Ensimmäisen tapaamiskerran jälkeen kukaan ei ollut käynyt blogissa. Syynä he kertoivat olleen blogiosoitteen vaikeus. Kävimme blogiosoitteen ja kirjautumisen yhdessä läpi ja kaikki saivat kirjaututtua blogiin. Blogialustan osoitteen pysyminen salaisena mahdollistui piilottamalla osoite. Koska nuorilla ei ollut sähköpostiosoitteita täytyi heille antaa osoite blogiin paperilla. Näin ollen osoiterivistä tuli pitkä sekä vaikea ja se tuottikin osalle nuorista vaikeuksia päästä kyseiselle sivulle. Opastin nuoria tallentamaan sivun osoitteen suosikkeihinsa omalle koneelleen. Laitoin myös linkin ja ohjeen sivuston tallentamiseen vanhemmille. Tästä huolimatta kukaan ei ollut käyttänyt blogia tapaamistemme välissä.

Yksi riski oli, että toteutuuko nuorten anonyymiys. Tämä oli haastavaa, koska nuoret kirjoittivat blogiin vain yhteisillä tapaamisillamme ja he kysyivät varmistusta omiin teksteihinsä. Näin muutkin kuulivat mitä tietty nuori aikoi kirjoittaa. Jokainen keksi oman nimimerkinsä, mutta osa sanoi nimimerkinsä ääneen. Ohjasin heitä keksimään itselleen uuden nimimerkin, koska muutoin anonyymiys ei heidän kohdallaan olisi toteutunut. Pidin anonyymiyden toteutumista tärkeänä asiana, koska se oli yksi asia, jota lupakirjeessäni vanhemmille olin luvannut.

6.2 Jatkokehittämisehdotuksia

Opinnäytetyöni aikana minulle heräsi kysymys, voisiko blogitoiminnalla korvata mahdollisesti sähköisen Wilma-viestinnän. Tähän tarkoitukseen blogitoiminta voisi olla hyvä työkalu. Varhaiskasvatuksessa on useilla toimipaikoilla blogitoimintaa, jonne kerätään tapahtumia ja kerrotaan kuvin sekä tekstein mitä päiväkodissa tapahtuu. Tällä toiminnalla tuetaan mielestäni lasten ja nuorten monilukutaitoa sekä yhteisöllisyyden tunnetta. Pohjola (2015, 23) kirjoittaaakin, että sosiaalinen media tarjoaa erilaisia yhteisöllisyyden mahdollisuuksia. Median eri foorumeilla voi vierailta tai sitoutua pidemmäksi aikaa, näin ollen yhteisöllisyys elää ja muuttuu.

Media on osa lapsen arkea satujen, äänien, kuvien, pelien ja liikkuvan kuvan kautta. Mediakasvatus ei ole uhka lapsuudelle, vaan mahdollisuus, jos se toteutetaan lasta huomioimalla, kuuntelemalla ja osallistamalla. Mediakasvatuksen tehtävä on oppia ymmärtämään ja tekemään mediaa sekä oppia median avulla. (Kataja, Kauppinen, Mäkelä, Sommers-Piironen, Vainio & Vilmilä 2005, 24–25.) Näin ollen jatkokehittämisehdotuksena voidaankin esittää, että blogialustaa voisi kokeilla tietyille kohderyhmälle, esimerkiksi tietyille päiväkotiryhmälle tai koululuokalle. Tällä alustalla voi toteuttaa tiedottamisen ja näin lapset ja nuoret saavat omaa ääntänsä kuuluviin. Tässä on kuitenkin tärkeää muistaa lapsen kunnioittaminen.

Lasten tekijänoikeuksia pitää kunnioittaa. Huoltajilta tulee kysyä lupa lapsen kuvaamiseen ja saako kuvia käyttää. Huoltajille tulee kertoa miten lapsen valokuvia, videoita, äänitteitä tai muita mediatuotoksia käytetään päiväkodin arjessa. Mediakasvatuksessa tulee luoda lapselle mahdollisuus käyttää laitteita itse. Kun lapsi kuvaa aikuinen toimii kuvauksen tukihenkilönä, aikuinen ei tarkkaile laatua tai teknistä suorittamista. Tärkeintä on, että lapsi saa päättää mitä ja miten kuvaa sekä saa aikuiselta neuvoa laitteen käyttöön. Vanhempia on hyvä kannustaa mukaan lapsen mediakasvatukseen. Vanhempia voi myös kannustaa osallistumaan lastensa mediatekemisiin. (Mediatyökaluja varhaiskasvatukseen 2010, 5.)

Jatkokehittämissuositukseksi esitän, että toimintaa kokeiltaisiin osana oppiaineita. Esimerkiksi tietotekniikan tunneilla voisi olla blogitoimintaa. Oppinäytetyöni tuoman kokemuksen perusteella koen, että toiminnan onnistumisen kannalta olisi hyvä, jos ohjaaja olisi läsnä viikoittain pidemmän ajan. Näin koen, että luottamuksen syntyminen ryhmän keskenkin olisi helpompaa. Tämä tukisi myös dialogista vuorovaikutusta.

Oppinäytetyöni on hyödyksi alan kehittämishankkeissa esimerkiksi varhaiskasvatuksen tai nuorisotyön kentillä. Oppinäytetyössä tuli esille erityistä tukea tarvitsevan kohderyhmän kanssa huomioon otettava asia, aika. Aikaa ohjaukselle ja tuelle tulee olla. Myös nuorten esiin tuoma huomio, että blogia voisi hyödyntää koulussa tiedottamisessa, on mielestäni hyvä kehitettävä asia.

Mediakasvatuksen periaatteiden mukaan toiminnan tulee olla yhdenvertaista ja siinä tulee ottaa huomioon erilaisten lasten ja nuorten mahdollisuus mediakasvatukseen. Mediakasvatuksen monipuolisuus mahdollistaa sen, että sitä on erilaisten kohderyhmien saatavissa ja saavutettavissa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2013, 24.) Näihin periaatteisiin peilaten oppinäytetyöni aihe on ajankohtaisesti tärkeä.

Oman kiinnostukseni ja kokemukseni perusteella katsoin oppinäytetyötäni myös varhaiskasvatuksen näkökulmasta. Varhaiskasvatuksessa kyseistä toimintaa toteuttaessa tulisi mahdollistaa aikaa yhdessä tekemiseen. Tätä voi kokemukseni mukaan toteuttaa vanhempainillassa sekä ottamalla lapsia mukaan toimintaan. Blogia voi toteuttaa yhdessä lapsiryhmän kanssa ja vanhemmat voivat osallistua blogiin kommentoimalla sitä. Näkisinkin yhdeksi oppinäytetyön aiheeksi, että kuinka blogi tukee kasvatuskumppanuutta.

LÄHTEET

Alexanderson, K. & Davidsson, P. 2015. Eleverna och internet 2015, En studie av svenska skolelevers internetvanor. IIS Internetstiftelsen i Sverige [viitattu: 20.8.2016]. Saatavissa: <http://eoi2015.iis.se/internet-i-skolan/>

Alijoki, A. & Pihlaja, P. 2011. Pedagogiset rakenteet ja ratkaisut lasten erityisen tuen tarpeiden näkökulmasta. Teoksessa Hujala, E. & Turja, L. (toim.) Varhaiskasvatuksen käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus. 260–273.

Erlands, E., Huttunen, T., Lauha, H., Mangström, J., Middeke, H., Mäkinen, A. & Säilä, V. 2014. Nuorisotyö blogga. Helsinki: Verke – Verkkonuorisotyön valtakunnallinen kehittämiskeskus.

Haasio, A. & Haasio, M. 2008. Pulpetit virtuaalivirrassa. Jyväskylä: BTJ Finland Oy.

Holm, J., Huuskonen, P., Jyrkämä, O., Karnell, S., Laimio, A., Lehtinen, I., Myllymaa, T. & Vahtivaara, J-M. 2010. Vertaistoiminta kannattaa. 13–14. Saatavissa: http://www.kansalaisareena.fi/Vertaistoiminta_kannattaa.pdf

Hämäläinen, J. 2008. Nuorten osallisuus. Sosiaalipedagoginen aikakauskirja, vuosikirja 2008. 27–30.

IAB Finland. 2013. IAB Finland – Hyödyllinen Sosiaalisen Median Sanasto. Saatavissa: http://www.iab.fi/media/pdf-tiedostot/standardit-ja-oppaat/130506_iab_somesanasto.pdf

Jokinen, I. 2011. Verkossa tehtävän nuorisotyön eettisiä periaatteita. Teoksessa Merikivi, J., Timonen, P. & Tuuttila, L. (toim.) Sähköä ilmassa näkökulmia verkkoperusteiseen nuorisotyöhön. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 108–115. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/sahkoailmassa.pdf>

Jyväskylän yliopisto. 2013. Pedagoginen suunnittelu onnistuneen verkkokurssin taustalla. Luento 4 dia-sarja. Jyväskylän yliopisto: Informaatioteknologian tiedekunta [viitattu: 17.1.2016]. Saatavissa:

<http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/TIES463/2013/Pedagoginensuunnittelu-2013.pdf>

Kataja, E., Kauppinen, R., Mäkelä, P., Sommers-Piironen, J., Vainio, J. & Vilnilä, F. 2005. Lapsen ääni – tarina minulta. Pelastakaa lapset RY, 24–25. Saatavissa: http://pelastakaalapsset-fi-bin.directo.fi/@Bin/bae713ecfda7cc164a4d1d11bccf8bb0/1427731583/application/pdf/781510/lapsen_aani_tarina%20minulta_web%20161111.pdf

Kettunen, M. 2014. Kiusaaminen sosiaalisessa mediassa nuorten keskuudessa. Puheviestinnän pro gradu-tutkielma. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Viestintätieteiden laitos [viitattu 20.8.2016]. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/43903/URN-NBN-fi-jyu-201407192244.pdf?sequence=4>

Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 361/1983. Annettu Helsingissä 8.4.1983.

Lauha, H. 2015. Nuorisotyöntekijä, nuorten kokemusmaailman asiantuntija. Teoksessa Lauha, H. (toim.) Verkko nuorten kokemana ja kertomana. Helsinki: Verke – Verkkonuorisotyön valtakunnallinen kehittämiskeskus, 13–16. Saatavissa: https://www.verke.org/wp-content/uploads/2015/12/Verkko_nuorten_kokemana.pdf

Mediatyökaluja varhaiskasvatukseen. 2010. Mannerheimin lastensuojeliliitto. 5. Saatavissa: <http://mll-fi-bin.directo.fi/@Bin/0a3d1e80a3081d84d13d9ebe650b2e28/1429546950/application/pdf/13386830/MLL%20Mediaty%C3%B6kaluja%20varhaiskasvatukseen%20A4%20B%20%28kaksi%20palstaa%29.pdf>

Moberg, S., Hautamäki, J., Kivirauma, J., Lahtinen, U., Savolainen, H. & Vehmas, S. 2015. Erityispedagogiikan perusteet. Jyväskylä: PS-kustannus.

Nevala, M. 2013. Sosiaalisen median mahdollisuudet alakoulussa. Kasvatustieteen pro gradu-tutkielma. Oulu: Oulun yliopisto, Kajaanin

opettajankoulutusyksikkö [viitattu: 20.8.2016]. Saatavissa:

<http://jultika.oulu.fi/files/nbnfioulu-201305131236.pdf>

Opetushallitus. 2014. Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014. Määräykset ja ohjeet 2014:96. Saatavissa:

http://www.oph.fi/download/163777_perusopetuksen_opetussuunnitelman_perusteet_2014.pdf

Opetus- ja kulttuuriministeriö. 2013. Hyvä medialukutaito suuntaviivat 2013–2016. Julkaisussa Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2013:11. Saatavissa:

http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2013/liitteet/OKM1_1.pdf?lang=fi

Perusopetuslaki 628/1998. Annettu Helsingissä 21.8.1998.

Pohjola, A. 2015. Yhteisöt ja yhteisöllisyys monimuotoisena ilmiönä. Teoksessa Väyrynen, S., Kostamo-Pääkkö, K. & Ojanen, P. (toim.) Sosiaalityön yhteisöllisyyttä etsimässä. United press globall, 15–34.

Rouhiainen-Valo, T., Rantanen, T., Hovi-Pulsa, R. & Sietäväinen, S. 2010. Kompetenssit ”sosiaalisen” puolustamisessa. Teoksessa Viinamäki, L. (toim.) Sosionomin ammatti ja työ 2010-2015, Havaintoja ja päätelmiä sosionomien (AMK & ylempi AMK) profiilista Suomen hyvinvointiasiantuntijajärjestelmässä. Kemi: Kemitornion ammattikorkeakoulu, 9–36. Saatavissa:

<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/54727/viinamaki%20A%203%202010.pdf?sequence=1>

Tast, E. 2007. Juuret ja siivet – sosiaalipedagoginen orientaatio varhaiskasvatuksessa. Sosiaalipedagoginen aikakauskirja, vuosikirja 2007 8. vuosikerta. Kuopio: Suomen sosiaalipedagoginen seura ry, 39–40.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2015. Osallisuus [viitattu 20.4.2015].

Saatavissa: <https://www.thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/eriarvoisuus/hyvinvointi/osallisuus>

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2014. Vertaistuki [viitattu 20.4.2015].

Saatavissa: <https://www.thl.fi/fi/web/vammaispalvelujen-kasikirja/itsenaisen-elaman-tuki/vertaistuki#ots1>

Vilkka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Youth IGF Project – Childnet International. 2013. Global perspectives on online anonymity [viitattu:27.7.2016]. Saatavissa:

http://www.youthigfproject.com/uploads/8/5/3/6/8536818/global_perspectives_on_online_anonymity.pdf

LIITTEET

Liite 1 Lupahakemus

Liite 2 Kyselylomake

Hyvät vanhemmat ja huoltajat!

Opiskelen Lahden ammattikorkeakoulussa sosionomiksi. Teen opinnäytetyöni yhteistyössä --- kanssa. Opinnäytetyö on vertaisryhmä yläasteikäisille erityisoppilaille, ryhmä toteutetaan blogin muodossa. Blogi tulee olemaan suljettu, johon pääsee kirjautumaan vain salasanalla. Blogissa kirjoitetaan anonyyminä.

Itse toimin blogin ylläpitäjänä ja ohjaan keskustelua. Koulun puolelta yhteyshenkilönä toimii --- . Opinnäytetyöni tavoitteena on tarjota nuorelle uusi työkalu kommunikoinnin välineeksi. Blogissa nuori saa tuoda julki häntä mietittyviä asioita. Keskityn opinnäytetyössäni siihen miten verkkoympäristö tukee nuoren osallisuutta. Osallisuudella tarkoitan nuoren mahdollisuutta saada vertaistukea verkossa ja tarjota sitä muille. Tähän liittyen teen kyselyn oppilaille toiminnan päätteeksi. Kysely toteutetaan nimettömänä. Kyselytulokset hävitetään opinnäytetyön päättyessä. Toiminta tapahtuu syksyn 2015 aikana.

Pyydän palauttamaan oheisen tutkimusluvan täytettynä opettajalle – myös siinä tapauksessa, että ette anna lapsellenne lupaa osallistua tutkimukseen.

Kiitän yhteistyöstä ja annan mielelläni lisätietoja!

Piia Ollila, LAMK sosionomiopiskelija, piia.ollila@student.lamk.fi

Palautathan tutkimuslupalomakkeen JOKA TAPAUKSESSA / myös siinä tapauksessa, että oppilas ei saa lupaa osallistua tutkimukseen. Viimeinen palautuspvm 29.5.2015

Oppilaan nimi _____ ja
luokka _____

Annann luvan lapselleni osallistua tutkimukseen En anna lupaa osallistua tutkimukseen

Päivämäärä ja paikka _____. _____. 2015 _____

Huoltajan allekirjoitus _____

Nimen selvennys

Hyvää kevään jatkoa!

Kyselylomake

*** Millä keinoin pidät yhteyttä muihin nuoriin?**

*** Miten Meidän blogi on mielestäsi toiminut?**

*** Mitä tekisit blogitoiminnassa toisin?**

*** Mihin blogia voisi käyttää koulussa?**